

ZUBELDIA, Iñaki. *Mirari hegalarri.*

Marrazkilaria: Jabier Erostarbe

Argitaletxea: IBAIZABAL

Aimar ITURBE

Txiki jaio eta gutxi hazi zen neska baten historia kontatzen da liburu honetan. Mirari da neskatilaren izena. Etxean dagoen bitartean, txikitan, zoriontsu da, baina eskolara hasitakoan sortzen zaizkio arazoak eta penak. Burlak, iseka eta mesprezu gogorak egiten dizkiote ikaskideek txikia delako, eta Mirarik ezin ditu eraman inentzio txarreko burla anker horiek. Nahigabea eta tristura sortzen diote bihotzean eta asko sufritzen du neskatilak. Eskerrak eskolan badituen bi lagun jator, Janire eta Enara, bere adineko neskak, momentu txarretan lagundu eta aldi ilunetan argitasuna ikusarazten diotenak. Bere familiarekin batera, hauek dira Mirariren kemena eta bizipozaren euskarri sendoenak.

Eskola garaian Mirarik urtetan sufritu behar izan du ikaskideen burla isilik eta saminez. Baina hamar urte egindakoa, Oñatiko umeak (Mirari oñatiarra baita) Urbiara joaten dira udalekuetako hamabost egunak han pasatzera. Mirarik bere arazoari irtenbide bat eman nahi dio eta isilka, inortxok ere jakin gabe, ez bere lagunek ez bere etxekoez, plan bat prestatzen du. Tabernetan egoten diren sonbrila horietako batzuekin "parakaidas" antzeko tramankulu baldar bat prestatzen du, eserleku eta guzti. Bi motxila handitan bere trasteak hartu eta joaten da Urbiara.

Han bere bi lagunak konbentzitzen ditu gauzez Aizkorrira igotzeko, ilargi bete dagoela, Arabako lautada eta Zadorrako pantanoa oso ederki ikusten direla, azken honek zilarrezko aintzira bat ematen

duela... Igotzen da gauzez Aizkorrira bere bi lagunekin eta bat-batean esaten die hauei:

—Orain hemendik salto egiten lagundu behar didazue —motxilatik “parakidas” rustiko hura ateratzen duen bitartean.

Bi lagunek begiak zabal-zabalik begiratzen diote, zoratuta bezala.

—Ez zaitetze horrela begira geratu —esaten die—. Nik asko sufritu dut orain arte eta orain ahobero horiei erakutsi egin behar diet ni ere NOR naizela, txikia izanagatik, beste edozein bezalakoxe pertsona naizela eta eurak baino ausartagoa gainera...

Lagunek tramankulua ondo kokatzen laguntzen diote eta egun-sentiarekin batera Mirari airean abiatzen da haize bolada batek eramanda. Motxila bat darama bizkarrean eta han janariak eta maskota bezala untxi zuri bat motxilako poltsikotik burua aterata. Hura ikusita putre bat hurbiltzen zaio eta soketan trabatuta geratzen da hanketatik. Horrela hegan joango dira putrea eta Mirari Euskal Herri osoan zehar.

Egundoko abenturak bizitzen dituzte eta azkenik bueltan etortzen da Urbiara putrearekin batera hegan.

Orain lagunek heroi handitzat hartzen dute eta ez da lehengo neska txikia, pertsona ausarta eta hegalari handia baizik. Honela irabazten ditu ikaskide guztien miresmena eta errespetua. Janire eta Enara, berriz, harro daude horrelako lagun berezi eta ausartarekin.